היגואר והגשם

בבית אחד הדליקו אש גדולה כדי לבשל, והבית התמלא עשן. כל בני הבית יצאו החוצה, פרסו ערסלים וישנו בהם.
לא רחוק מהבית חי יגואר. יום אחד פגש היגואר בגשם וזה שאל אותו: "ידידי, מה מעשיך כאן?"
"אני מפחיד את האנשים שלנים שם לפני הבית" ענה היגואר.
"אבל הם לא מפחדים ממך" אמר הגשם.
"בוודאי שמפחדים" ענה היגואר "האם תרצה להיווכח? אני אשיר מאחרי הבית. לך אתה ושמע מה יגידו האנשים!"
הגשם הלך, התיישב לא רחוק מהאנשים שישבו בחוץ והקשיב. היגואר התחיל לשיר "הוו.., הוו.., הוו"
אמר אחד האנשים "הנה בא יגואר. יהיה עור נהדר לתיק הציד שלי."
היגואר המשיך לשיר "הוו.., הוו.., הוו".
אמר איש אחר "מחר ניקח קשתות וחצים ונצוד את היגואר."
הגשם הלך ופגש שוב את היגואר. זה שאל אותו "אז מה אמרו האנשים?" ענה הגשם "כלום, הם לא אמרו כלום." "אבל בוודאי פחדו ממני, נכון, ידידי?"
ענה הגשם "אם תרצה לדעת את האמת לא, הם כלל לא פחדו. יודע אתה מה אמרו? אחד אמר שעורך מתאים מאוד לתיק צייד שלו. ואחר אמר שמחר יבואו לצוד אותך עם קשתות וחצים! לא, הם לא מפחדים ממך!"
והגשם הוסיף "אבל ממני כן. ממני יפחדו בטוח!"
צחק היגואר "מה פתאום. הם בוודאי לא יפחדו ממך."
"אתה רוצה להיווכח?" שאל הגשם "אני אחמש את עצמי ותראה איך הם מפחדים ממני!"
הגשם הלך להתחמש ואמר ליגואר "עכשיו לך לשם ותקשיב!"
היגואר התיישב בסביבה כך שיוכל לשמוע את האנשים. הגשם התחמש ונעשה ממש

חשוך. באה רוח חזקה. קראו האנשים "הנה בא הגשם!" הגשם התקרב והתחיל לרדת בחוזקה. האנשים נכנסו מיד הביתה.
כשהיגואר והגשם נפגשו שוב שאל הגשם "ראית ידידי? ממני מפחדים וברחו מיד אבל לפניך אין להם פחד."
וכך זה גם היום. אנו מפחדים מגשם אבל לא מיגואר.
כך אומרים האינדיאנים.